

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศีลธรรมสำหรับนักเรียน

ระยะนี้เป็นระยะที่ฝนตกติด ๆ กันมาตลอด น่าจะเป็นอาทิตย์แล้วมั้ง ทางไหนก็แบบเดียวกันหมดเลย นี่เราพูดถึงทางภาคอีสานที่เราได้ผ่านเที่ยวตามแถวนี้ ทั่วภาคอีสานระยะนี้น้ำท่วมเหมือนกันหมดเลย เมื่อวานขึ้นนี้ก็เสียโรงสีสมหมายจากร้อยเอ็ดมาที่นี้ ว่าน้ำท่วมเสียจนไม่มองเห็นอะไรเลย พื้นดินมีแต่น้ำทั้งนั้น นั่นแหละอยากบ่นนักเราว่า ว่ามันแห้งแล้ง โอ๊ย คราวนี้ไม่บ่นแหละ นอกจากจะชอบบ่นไว้เท่านั้นไม่ให้มากกว่านี้ คือท่วมหมดว้างนี้ คือเราตระเวนไกลนะหลวงตานี่ ไม่ใช่อะไรนะตระเวนด้วยความเมตตา ส่งสิ่งของโรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้อยู่อย่างนั้น ที่นี้ไปก็ให้เห็นละซี ไปเรื่อย ๆ เพราะโรงพยาบาลที่มาก็ไม่ขาด เรามีโอกาสเราก็ไปเอง ถ้าเราไปชอกซอนเข้าไปที่ลึก ๆ ส่วนมากนะ เขามาเขาก็มาตามโรงพยาบาลต่าง ๆ โรงนั้นโรงนี้มา

ของเราเตรียมไว้เต็มตลอดไม่ให้บกพร่องเลย สิ่งที่เคยสั่งเป็นประจำ นอกจากไม่มี ต้องมาวางไว้เป็นประจำเต็มอยู่ตลอดเวลา ถึงกับเมื่อวานขึ้นนี้ร้านใหญ่ ๆ เขาร้านจี่สุนต้องมายืมของเราไป เมื่อวานขึ้นตอนเย็นมายืมพวกน้ำปลา พวกน้ำมันพืช พวกอะไรต่ออะไร เอรอดใหญ่ลื้อลื้อมาเลย เราก็ดีใจนึกกว่าจะเอาอะไรมาให้เรา ที่ไหนได้มาขอยืมของเราไป ที่แรกเราก็ไปเอาของเขาเต็มอยู่ที่นี่ พอดีทางนั้นเกิดปุบปับจำเป็นทางโน้นมาติดต่อทางนี้มาติดต่อขอความช่วยเหลือ ทางจังหวัดเลย เลยไม่มีทางไป ก็คิดเห็นแต่โกดังหลวงตาบัว เขาก็บึ่งมานี้ ฟาดรถลื้อไปเลย เมื่อวานยังมาอีก คือทางโน้นมันจำเป็นเขาเลยต้องมายืมจากเราไป

เอาไปเถอะ เราก็บอกอย่างนั้น เอาไปเต็มรถ คือเอาไปให้ทันการ ก็เรานั้นแหละไปเอาของเขามาร้านจี่สุนนั้นนะ เราเอามากก็เต็มรถเลย เวลาเขามายืมเราไปเขาก็ฟาดเต็มรถเหมือนกัน ขบขันดี คือเรื่องโดยด่วนเขามองหาที่ไหนไม่ทัน ก็เห็นแต่โกดังหลวงตาบัวเท่านั้น ท่านคงจะแจกยังไม่หมด ฟังเอาไปนี้ เขาก็ตามมาแล้วขนไปเต็มเลยตามที่ต้องการ เอาเท่าไรให้เลย มาอยู่สองเที่ยว รถใหญ่ นะ ลื้อลื้อเต็มเอี้ยด ๆ มาถึงสองเที่ยวมั้ง พอทางโน้นเบาบางแล้วก็จะเอามาแทน กลัวว่ามีทางโรงพยาบาลมาหลวงตากี้จะขาดมือ เขาก้ห่วงอีกเหมือนกัน พออันนั้นเบาบางแล้วเขาก็จะแยกมาทางนี้อีก เพราะทางโน้นของขนมาไม่ทัน ทางนี้ขนออกตลอดเลยหมด ถึงวิ่งเข้ามาหาเรา

โกดังของเรานี้เต็มตลอดนะ โรงพยาบาลต่าง ๆ มาไม่เว้นแต่ละวัน แม้เมื่อวานนี้ก็มา หลาย ๆ วันจะมีที่หนึ่งไม่มา วันเสาร์ วันอาทิตย์ ก็ยังมานะ อาจขาดไปวันใดวัน

หนึ่ง เช่น วันอาทิตย์ วันเสาร์ยังมี นี่เต็มตลอดนะ เราช่วยโรงพยาบาลนี้เอาเต็ม เหนียวจริง ๆ เฉพาะสิ่งของขาดไม่ได้เลย บังคับไว้ตลอด ตรงไหนบกพร่องให้รีบไปเอามา รีบเอามาไว้ให้เต็ม ๆ ก็โรงมาชนให้เสมอกันหมด เราให้เสมอกันหมดบรรดาโรงพยาบาลต่าง ๆ เว้นในสถานที่บางแห่ง เช่น อุดรดิตถ์ อุดรดิตถ์นี่ไกล อันนี้ให้หมดเลย ตั้งแต่โรงพยาบาลจังหวัดไปถึงอำเภอ อำเภอไหนก็ตามมานี้เราให้พิเศษหมด จดไว้แล้วนะที่ว่าให้พิเศษ ให้พิเศษคือให้อะไร นั่น ที่เพิ่มไปเขียนไว้เรียบร้อย

พอเห็นรถพวกโรงพยาบาลพิเศษมา พระจะจัดให้ตามนั้น ๆ เคลื่อนไม่ได้ เหมือนกันนะพระ สั่งอะไรไปแล้วเคลื่อนไม่ได้นะ เหลาะแหละกับเราไม่ได้ จริงจังทุกอย่างยังบอกแล้ว นี่จริงจังต่อโรงพยาบาล บอกว่าขาดไม่ได้นอกจากว่ามันจำเป็นจริง ๆ อย่างนั้นรู้จัก ถ้าไม่จำเป็นเป็นเรื่องเหลว ๆ ไหล ๆ นี่ไม่ได้นะ บอกสั้นเลย โรงพยาบาลทางจังหวัดอุดรดิตถ์ให้หมด ไม่ว่าโรงพยาบาลใดมาให้พิเศษทั้งนั้นเพราะไกลมาก ทางชัยภูมิก็ได้ให้สองโรง เทพสถิตกับภักดีชุมพล เลยชัยภูมิไปจะเข้าเพชรบูรณ์หรือใจ ไกลมากเราไปดูแล้ว ไปดูด้วยตั้งเข็มไมล์ไปด้วย ไกล สองโรงนี้ไกล กลับมาแล้วต้องสั่งเป็นพิเศษ เขาก็มาบ่อย มีสองโรง ทางอุบลก็สองโรง บุณทริก กับโขงเจียม อันนี้ก็ไกล ฟากอุบลไปทางโน้นอีก

เสร็จแล้วรถทุกคันเราจะเติมน้ำมันให้เต็มทุกคัน ๆ เติมน้ำมันให้พร้อมเวลากลับ ให้เต็มทุกคัน ๆ ไปเลยไม่เว้น อย่างนี้เป็นประจำ เติมน้ำมันให้ทุกคันรถ ส่วนมากจะมาวันละสองสามสี่โรง ระยะนี้ส่วนมาก มามากกว่าเพื่อนระยะนี้ ห้าหกโรงก็ห่าง ๆ หนึ่งโรงหรือสองโรงนี้ก็ห่าง เราพอใจกับบรรดาโรงพยาบาลต่าง ๆ เพราะท่านเหล่านี้มีแต่ความจนตรอกจนมุม คนไข้เข้าไปนั่น แล้วหมอก็ดีพยาบาลก็ดี ลำพังตัวเองก็ตะเกียกตะกายอยู่แล้ว ยังจะหาที่ไหนมาให้คนไข้อีก งบประมาณก็ไม่ทราบว่ามีมากน้อยเพียงไร บางทีบอกว่าไม่มีก็มี นั่นแหละที่เรารู้สึกร้อนใจมากนะสำหรับครัวคนไข้ จึงต้องได้จัดไว้ ทางไหนขาดให้มา เอาไปเลย ๆ เราจะให้เต็มรถพอดี

รถโรงพยาบาลมาส่วนมากก็เป็นรถตู้ มากี่เต็มเลยอย่างนี้เป็นประจำ วันอาทิตย์ส่วนมากจะไม่มานะ ถ้ามาก็เป็นวันเสาร์ เสาร์ อาทิตย์ นี่มักจะมาวันใดวันหนึ่งอยู่เสมอ ส่วนวันธรรมดานั้นเรียกว่าเป็นวันมาอยู่แล้ว เราช่วยจริง ๆ ช่วยด้วยความเมตตา มีหน้าข้าบางที่ไปยังเข้าไปดูในห้องครัวเขาอีกนะ ไม่ใช่ธรรมดา หลวงตาเวลาจะลุกลี้ลู่กลนก็เก่งเหมือนกัน ตื้อไม่เข้าเรื่อง ปู้ปู้เข้าชอกแซกซิกแซก ใครจะว่าบ้างก็ตามก็เราไม่ใช่บ้าเข้าใจไหม เจตนาของเราเป็นยังไงเขาไม่รู้นี่ ไปนี่ชอกแซกซิกแซกดูไปหมดนะ จำเป็นจริง ๆ มาพูดปู้ปู้ ๆ ถ้าควรจะให้ ๆ ๆ เป็นแบบนี้แหละเราไป

ยิ่งไปที่ไหนเขาไม่ค่อยรู้เราแล้ว โอ๊ย นั่นยิ่งตัวขโมยใหญ่ละ ชอกแซกหมดเลย ถ้าที่ไหนเขารู้เราก็ทำทำเป็นใหญ่ไป เป็นลูกศิษย์กับอาจารย์ไปอย่างนั้นนะ ไปที่ไหนก็เหมือนกัน ถ้าที่ไหนเขาไม่รู้ โอ๊ย สนุกมาก ชอกแซกดูทุกสิ่งทุกอย่าง ดูข้อวัตรปฏิบัติ สำหรับพระในวัดนี้เราจะไปแบบนั้น โรงพยาบาลไปดูความทุกข์ความจนของเขา สำหรับวัดไปดูความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความมีข้อวัตรปฏิบัติ มีธรรมมีวินัยดีหรือไม่ ดี จะดูตามนี้ไม่ต้องไปดูคน ดูตามนี้รู้ ถ้าวัดไหนเขาไม่ค่อยทราบแล้ว โอ๊ย ละเอียดลอมมาก ดูชอกแซกจนกระทั่งครัวแม่ชีแม่ขาวเข้าไปหมด บางที่เขาไปดูเรา เขาไม่รู้ก็มี นั่นละ เขาไม่รู้ยิ่งสนุก เป็นอย่างนั้นนะหลวงตาองค์นี้ไม่เหมือนใคร

ก็เราไม่มีอะไรกับใครนี่ ไปไหน ๆ เราก็ไม่มีอะไรกับใคร เราไปเรื่องของเรา เหตุผลกลไกอะไรมีอยู่ในใจของเราแล้วไปตามนั้น ใครจะว่าอะไรเราไม่เคยสนใจ เขาจะว่าเรื่องใดกับเรา เราก็ไม่มีเรื่องกับใครนี่ เราก็ไปแบบเราสบายไปเลย ถ้ามีเรื่องมันติดเจ้าของหนา ติดเจ้าของ ไปไหนก็เก้อ ๆ กัง ๆ ทุกอย่าง ทั้งเกรงทั้งกลัวทั้งอายทั้งอะไร ขวยเขิน เป็นทุกอย่างใช้ใหม่ถ้ามันเป็นอยู่ในใจนี้ ไปไหนติดเจ้าของแล้วไปไหนก็ติดหมด ถ้าไม่ติดเจ้าของเสียไปได้ทุกอย่างด้วยความเป็นธรรม ธรรมอยู่ที่ไหนจะเบิกกว้าง ๆ ไปเลย เจ้าของติดเจ้าของ ก็คือกิเลสอยู่ในเจ้าของนั้นแหละมันทำให้ติด อายเขาอายเราดีหรือไม่ดี มันหากมีของมันอยู่ในนั้นใครก็รู้เอง ถ้าเป็นธรรมไม่เป็นอย่างนั้น ขึ้นชื่อว่าธรรมแล้วเป็นทางโล่งไปหมดเลย มันต่างกันนะ ถ้าเป็นเรื่องธรรมแล้วโล่งไปหมด ๆ ตามเหตุผลกลไกอะไรจะไปตามนั้น ๆ โล่งไปเลยเรื่อย ๆ

โรงเรียนไหนบ้างมาวันนี้ (อุตรพิทยโรงเรียนเดียวค่ะ) ลูกหลานมาศึกษาอบรม อรรถธรรมก็มาได้ไปเป็นชั้นเป็นอัน ออย่ามาสักแต่ว่ามา เห็นครูอาจารย์สั่งให้มา เราอยู่ใต้อำนาจของครูอาจารย์ เราก็มืดด้วยฝันไม่ได้ อย่างนั้นไม่เป็นธรรม เรื่องครูอาจารย์ นั้นดีแล้วที่สั่งเสียหรือบังคับเราให้มาในทางที่ดี ให้เรายกอันนี้เป็นข้อหนึ่งเอาไว้เลย ครูอาจารย์ที่สั่งมาวัดมาวามาฟังอรรถฟังธรรมนี้ เป็นความชอบธรรมแล้วสำหรับอาจารย์แต่ละคน ๆ เราที่เป็นลูกศิษย์ท่านเราก็ดูอีกแง่หนึ่ง ท่านมีเจตนาต่อเรา เรามากก็ต้องมีเจตนาต่ออรรถต่อธรรม มุ่งหน้ามุ่งตาศึกษาอบรม ท่านพูดอะไรต่ออะไรก็ให้เอาถ้อยคำนั้นไปคิดไปอ่าน แล้วสัมผัสเข้ามาในวัดนี้เป็นยังไง วัดกับบ้านส่วนมากจะต่างกัน ถ้าเป็นวัดของท่านผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมจะต่างกับบ้านนะ แต่ถ้าวัดเป็นส่วนเป็นถานอยู่ แล้วนั้น บ้านเขาก็เป็นส่วนเป็นถานอยู่แล้ว วัดก็เป็นส่วนเป็นถาน ส่วนถานต่อส่วนถาน บวกกันดูไม่ได้เลย เป็นอย่างนั้นนะ

เราอย่าเข้าใจว่าพระนี้จะดีไปทุกวัดทุกวาทุกพระทุกณณะ เลอะเทอะมีเหมือนกัน เพราะมาจากกิเลส พระมาบวชกิเลสมันไม่ได้บวช อุปัชฌาย์มันอยู่ในตัวของเรานั้น

ครั้นมาบวชแล้วเถลไถลจะทำอะไรก็ทำ สุ่มสี่สุ่มห้า นี้เรียกว่าพระโกโรโกโส พระสร้าง สัมสร้างถานขึ้นในตัวของตัวเอง ในวัดวาอาวาสตลอดเพื่อนฝูงต่างคนต่างเลอะเทอะไป ด้วยกัน อันนี้หาความดีงามไม่ได้เลย ไปวัดเช่นนั้นเหมือนไปดูสัมมุตถาน ถ้าวัดท่านมี ข้อวัตรปฏิบัติมีศีลมีธรรม ศีลาจารวัตรเรียบร้อยสวยงาม มองแพล็ดบูก็รู้ ท่านมีความ งามอยู่แล้วก็พอที่จะได้ความงามนั้นแจก และเป็นสิริมงคลแก่ผู้เข้าไปเกี่ยวข้อง

เราไม่ได้บอกว่าวัดเราดีนะ ให้ท่านทั้งหลายดูเอาที่แล้วก็แล้วกัน ดีไม่ดีก็อยู่กับตาหู ของท่านทั้งหลาย ในส่วนที่ไม่ลืบลับกว่านั้น เห็นได้ด้วยตา ฟังได้ด้วยหู กิริยามารยาท เห็นได้ด้วยกันนั้นแหละ ส่วนภายในนั้นเป็นอีกอย่างหนึ่ง เขาก็มีภายในเราก็มีภายใน ท่านก็มีภายใน ต่างคนต่างเก็บความรู้สึกไว้เฉพาะตน ๆ ถ้าอันไหนไม่ดีอย่าแสดงออก มา ไม่ใช่ของดี อยู่ในใจของก็เผาใจของ ออกไปข้างนอกก็เผาคนอื่น ไม่ใช่ของดี ให้พากันเก็บ และปิดมันออกจากตัวของเรา ในสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ให้หาแต่ของดีงามเข้ามาสู่ตัวของเรา ความดีงามเข้ามาสู่ตัวของเรานี้จะมีความสงบร่มเย็นนะคนเรา ถ้ามีแต่ ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมความดีความดีนั้น หาฝั่งฝาดไม่ได้แล้วนั้นไม่เป็นท่าเลย ไปอยู่ที่ ไหนก็ไม่เป็นท่าแหละ เตือดร้อนอยู่ภายในใจ ดีดีดีดีออกไปข้างนอกก็เป็นการกระทบ กระเทือนแก่ผู้อื่น ให้ได้รับความเสียหายไปด้วยได้โดยไม่สงสัยนะ

ลูกหลานมาก็ให้พากันตั้งหน้าตั้งตามาศึกษา ท่านสอนอรรถสอนธรรมขึ้นใจไว้ แล้วก็นำไปปฏิบัติ อย่าเพียงแต่ว่าศึกษาเฉย ๆ ศึกษามุ่งเอาความรู้วิชา ให้ได้ขั้นขั้น นั้นนี้ แล้วก็มาแย่งมาชิง ยศตำแหน่ง หน้าที่การงานกัน มันกลายเป็นของสกปรกไปหมด เรียนเข้ามาเพื่อแย่งกัน กัดกันกินกันเหมือนหมูเหมือนหมา หลัทธิวิชาเรียนมาเพื่อ ประกอบอาชีพให้สมบูรณ์แบบในตัวของตัวเองทุกคน ๆ แย่งไม่แย่ง งานของโลกนี้มัน เกี่ยวโยงกัน มันควรจะเข้าไปตรงไหนก็ให้เข้าไปด้วยความเป็นธรรม อย่าแย่งอย่าแข่ง ที่ว่าแข่งดีแข่งเด่นมันไม่ดีเด่นนะ แข่งชั่วแข่งความเลวนั้นละส่วนมาก แข่งความสกปรก โสम्म

เรียนวิชาให้มีธรรมะแทรกไปด้วยนะ ให้นำวิชาธรรมะไปปฏิบัติต่อตัวอย่าปล่อย ให้แต่วิชาทางโลกล้วน ๆ เข้ามาเต็มตัวของเรา อย่างที่เราเรียนวิชาในโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนมากจะมีวิชาทางโลกมากกว่าวิชาทางธรรม ทางธรรมนี้มีน้อย แม้มีก็ครูอาจารย์ผู้ เป็นคนดีก็ไม่ค่อยแสดงออก เก็บไว้ตามกาลอันสมควร เพราะเขาออกแสดงในที่บาง แห่งก็รู้สึกว่ามันไม่เหมาะ บางทีคนเลวทรามมันหัวเราะเยาะเย้ย อย่างนั้นก็มิชนะ

เอ้า ที่นี้เราจะยกตัวอย่างให้พี่น้องทั้งหลายฟัง หลวงตาเองเคยปฏิบัติเรียน หนังสืออยู่ที่นี่ การปฏิบัติธรรมทางด้านจิตตภาวนา เราไม่เคยลดละนะ ไปอยู่ในวัดในวา วัดใดก็ตาม ท่านก็สวยงามอยู่ตามวัดตามวาของท่านนั้นแหละ เราก็ถ้าว่าสวยงามก็สวย

งามแบบลิงไปเหมือนกันนั่นแหละ กิริยาท่าทางของพระของเณรที่เป็นฝ่ายปรีดิ์กับ กิริยาท่าทางของฝ่ายปฏิบัตินี้ต่างกันอยู่นะ ไม่ใช่ไม่ต่าง กิริยาทางภาคปฏิบัตินี้จะสวยงามชุ่มเย็นตลอด แต่กิริยาของพระในภาคปรีดิ์นี้มีลิง มีค่าง บ่าง ชะนี แทรกอยู่ในนั้นแหละ แทรกอยู่ในพระในเณร แต่จะถือว่าท่านผิดก็ไม่ได้นะ มันเป็นกิริยาท่าทางของแต่ละคน ๆ ที่ไปคละเคล้ากันทางด้านปรีดิ์มักเป็นอย่างนั้นท่านก็เป็นของท่านไป แต่ท่านไม่เสียหายนะ พุดหยอกพุดเล่นอะไรกันไปท่านก็พุด แต่พุดอยู่ในวงของพระ

แต่ส่วนกรรมฐานไม่ค่อยจะหยอกเล่น แน่ะ มันต่างกัน ถึงจะหยอกเล่นบ้างก็มี นิด ๆ หน่อย ๆ ไม่ใช่ไม่มี มี หากต่างกัน ความเข้มข้นความหนักแน่นของท่านฝังอยู่ในจิตตภาวนา ไร่เราเวลาเรียนหนังสือก็เป็นอย่างนั้น เวลาเข้าหมู่เพื่อนพวกลิงพวกค่างด้วยกันเราก็คือเป็นลิงเต็มตัวเหมือนกัน เข้าเพื่อนเข้าฝูงถามวิชานี้วิชานี้แหละ ส่วนมากจะถามหลักวิชา แล้วก็มีแ่งที่จะหยอกกันอยู่นั้นแหละ พุดหยอกพุดเล่นกัน นี้เรียกว่าพวกลิงพวกค่างอยู่ด้วยกัน เราก็คือเป็นกับเขาเสียเวลาเช่นนั้น ออกจากนั้นแล้วภายในลึกลับของเรา เรากฎาทุกวัน แต่การภาวนานี้ที่ว่าเก็บความรู้สึกไว้ ไม่แสดงออกคืออย่างนี้เอง

เรียนหนังสืออยู่ด้วยกันกับเพื่อนกับฝูง ไม่มีใครรู้เลยว่าเรามีความสนใจภาวนา เพราะเราเก็บไว้อย่างลึก ๆ ไม่ให้ใครทราบ เอาตั้งแต่ลิง ค่าง บ่าง ชะนี ออกมาอวดกัน เข้าใจไหม เขาอย่างนั้นเราก็ออย่างนี้ พุดหยอกเล่นกันไปตามภาษาของพระเณร แต่ไม่ผิดธรรมวินัย พอดีกับลิงค่างของพระของเณรนั่นแหละ เราก็คือเป็นกับเขาเสีย เวลาเราเข้าภาวนาเข้าห้องบิ๊บ นั้นภาวนา ครั้นออกมา ทำอะไร โอ๊ย.คนมันไม่ใช่คนตายนี้ อยากรลับอกนอนอยากนั่งทำอะไรก็ได้ทั้งนั้นแหละ ว่าไปอย่างนั้นเสีย ความจริงภาวนาไม่บอก

เวลาเดินจงกรมกลางคืนเจียบ ๆ หมู่เดินเข้ามาที่กลางคืนดึก ๆ หยุดเรียนหนังสือแล้วลงไปเดินจงกรม หมู่เพื่อนมาเห็น ทำอะไร ที่แรกเราก็คือเชื่อเราก็คือพุดตามตรง ถูกอย่างว่านั่นนะ บอกว่ามาเดินจงกรมไปมา ทำอะไร หมู่เพื่อนมาถาม ก็เดินจงกรมบ้าง โอ๊ย จะไปสวรรค์นิพพานเดี๋ยวนี้หรือ เรียนให้มันจบเสียก่อนนะ สอบเสร็จเสียก่อนแล้วค่อยไป ขอไปด้วยตามหลัง นั้นเห็นไหมละ นี่ละลิงต่อลิงมันหยอกกัน จับได้ ปู๊ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่เปิดเลย ถ้าเดินไปเจอเข้าอย่างนี้ ทำอะไร โอ้ นั่งดูหนังสือนาน มันเหน็ดมันเหนื่อยต้องเปลี่ยนบรรยากาศบ้างซิ ต้องเปลี่ยนไปอย่างนั้น ไม่งั้นมันจะมาเยาะมาเย้ย จะว่าเอาผิดเอาถูกเขาก็ไม่ได้นะ ก็เพื่อนกันนี่ เขาจะว่าอะไรเขาก็ว่าซิ เราต้องหาอุบายวิธี นี่ละอุบายวิธีการเป็นอย่างนี้

ครูอาจารย์หรือเด็กบางคนเป็นเด็กดีอย่างนี้ จะมาแสดงเรื่องความดีความดีให้เพื่อนฝูง ถูกเขาหัวเราะเยาะเย้ยได้เหมือนกันนะ จึงต้องเก็บความรู้สึกเอาไว้ แต่ยังไงก็ตาม จะเป็นที่ลับที่แจ่งเปิดเผยอะไรก็ตามขอให้เอาความดีแสดงต่อกัน อย่าเอาความเลอะ ๆ เทอะ ๆ มาแสดงต่อกัน มันเสียมากทีเดียว

เราเป็นนักเรียนให้ตั้งหน้าตั้งตาศึกษาเล่าเรียน เรียนจริง ๆ อย่าเลอะ ๆ เทอะ ๆ เวลานี้เราอยู่ในกฎของการศึกษาเล่าเรียน ให้ตั้งอยู่ในกฎทั้งหญิงทั้งชายอย่าเลอะ ๆ เทอะ ๆ แล้วเด็กวัยนี้เป็นเด็กที่ไวไฟเสียด้วย เด็กหญิงเด็กชายวัยนี้เป็นเด็กไวไฟ เห็นกันติดกันพันกันไปเลย มันเร็วยิ่งกว่าลิงนะพวกนี้แหละ ให้ระมัดระวัง สิ่งเหล่านี้บังคับเอาไว้ ไม่ถึงกาลเวลาควรออกอย่าให้ออก เวลานี้เราเรียนหนังสือตั้งหน้าตั้งตาเป็นคนดี ให้เอาอันนี้ออกมาปฏิบัติตลอดเวลา สิ่งใดที่จะเป็นภัยแก่ตัวและคนอื่น และจะทำให้เลอะ ๆ เทอะ ๆ เสียผู้เสียคนให้ปัดออก ๆ อย่าพากันไปยินดีกับมันนะสิ่งเหล่านี้ มันรวดเร็วมากนะ

เรื่องหญิงกับเรื่องชายมีมาตั้งแต่กบปไหนดั้งก็ไม่ได้ ไม่ว่าสัตว์มีตัวผู้ตัวเมีย ในน้ำบนบกมีเหมือนกันหมด นี่เป็นหลักธรรมชาติที่ตกแต่งมาในวัฏจักร มีอยู่ด้วยกัน ทั้งสัตว์ทั้งบุคคล คนเราก็มีทั้งหญิงทั้งชาย เป็นหลักธรรมชาติมีมาอย่างนั้น พวกสัตว์นี้เขาไม่มีขนบธรรมเนียมอะไรเพื่อความดีงามเสกสรรขึ้นมาเหมือนมนุษย์ เขาอยากเสพอยากสมอะไรเขาก็ไปขอเขาอย่างนั้นก็ไม่เห็นมีอะไร แต่มนุษย์เราสูงกว่าสัตว์จึงต้องมีขอบเขต มีความดีงามประจำตนบ้าง เช่น ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายสนอง ฝ่ายผู้ชายเป็นฝ่ายเสนอ ผู้ชายมีความรักชอบในหญิงใด ๆ ซึ่งเป็นลูกของผู้ใด ก็ติดต่อเข้าไปหาผู้ใหญ่ ๆ ตกกลงปลงใจกันเรียบร้อยแล้วเขาเรียกว่า แต่งงานอยู่กินด้วยกัน นี่เป็นการตกกลงปลงใจแล้วให้เป็นอย่างนี้

ถ้าเป็นแบบที่ว่าลูกก่อนห้ามอย่านำมาใช้เลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปมีลูกมีเต้าอยู่ในโรงรำโรงเรียน อีหญิงคนนี้นั้นเลอะเทอะมากนะ อีหญิงที่เดียวไปออกลูกคลอดลูกอยู่ในโรงเรียนมันเลวไหม มีไหมโรงเรียนเราเหล่านี้ละ อย่าให้มีเป็นอันขาดนะ พ่อแม่ไม่ทราบว่าจะเอาหน้าไปมุดลงที่ไหนนะ อายบ้านอายเมืองอายทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าให้มี นี่ละสิ่งที่ลามกจกเปรตที่สุด ครั้นเวลาทำตามมันแล้วไม่มีอะไรลามกจกเปรตยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้ ซึ่งสัตว์ทั้งหลายก็ไม่มีใครสนใจจะแก้จะถอดจะถอนมัน เพราะเป็นหลักธรรมชาติอันหนึ่ง มีตั้งแต่ที่จะปฏิบัติตัวให้อยู่ในขอบเขต สิ่งเหล่านี้อย่าให้เลยขอบเขตไปเท่านั้น

หญิงก็ดีชายก็ดีเมื่อถึงเขตถึงแดนกาลสมัยแล้วมันก็รู้กันเอง ระหว่างตกแต่งเป็นผิวเป็นเมียอยู่กินฝากเป็นฝากตายต่อกัน เปลี่ยนความรู้สึกเปลี่ยนความประพฤติ

ต่อกัน เข้าในแบบใดที่จะเป็นที่ตายใจต่อกันได้ที่เรียกว่าเป็นสามภรรยา เหมือนกันกับ อวัยวะเดียวกัน เชื่อเป็นเชื่อตาย ฟังเป็นฟังตายเชื่อถือกันไว้ นี้เรียกว่าเป็นผู้ตั้งหน้าตั้ง ตาปฏิบัติดีต่อกัน ระหว่างสามภรรยาจะไม่มีทะเลาะเบาะแว้งกับเรื่องลามกจกเปรต กินไม่พอคือกามกิเลสนี้เลย จะดีด้วยกันทุกคน แล้วอะไร ๆ มันจะเปลี่ยนไปตามสภาพ ถึงคราวเวลาเช่นนั้นก็ให้มันเป็นไปอย่างนั้น อย่าขยahkanซื้ออย่าสุกก่อนห้าม เสียหาย ไปหมดนะ ดูไม่ได้นะ อย่าให้มี

ยิ่งผู้หญิงนี้โลกเขามองมากยิ่งขึ้นกว่าผู้ชายนะ เราต้องได้ระวังตัวเก็บตัวเป็นกรณี พิเศษสำหรับผู้หญิง ทั้ง ๆ ที่กิเลสมันมีเหมือนกัน เราอย่าเข้าใจว่าผู้ชายจะมีเกียรติ อะไร ว่ากิเลสน้อยกว่าผู้หญิง ผู้หญิงเหมือนตัวคิกตัวคะนอง ไม่ใช่อย่างนั้น เขาถือกัน มาแต่ดั้งเดิม ผู้หญิงถือเป็นคนศักดิ์ศรีดีงามประจำเรียกว่า ขอนในร้าน ผู้ชายเป็นเหมือนพ่อค้าหรือพวกบักก็ไม่รู้ ไปร้านนั้นชมร้านนั้นร้านนี้ไป เมื่อพอใจแล้วฝ่ายนี้ก็เป็นฝ่ายเสนอ ขอหญิงนั้นมาเป็นเมีย ฝ่ายผู้หญิงถ้าสมควรกันเรียบริ้อยแล้วทั้งตัวเอง ให้เป็นธรรมแล้ว ทั้งตัวเองทั้งพ่อทั้งแม่โคตรวงศ์เห็นดีด้วยแล้วก็รับสนอง ปลงใจที่จะ ตกลงกันแต่งงานแต่งงานขึ้นมา นั้น มันเป็นพัก ๆ อย่างนี้นะ

อย่าไปแต่งงานตามพุ่มไม้ใบหญ้านะ เข้าใจไหม ผู้หญิงกับผู้ชายนี้มันเร็วนะ ไป แต่งงานกันตามร่มไม้ ใบหญ้า ที่แจ่งที่ลับมันแต่งได้หมด หลงกับชายที่ตัวขนาดนี้แต่ง เร็วที่สุด อย่าพากันเป็นบ้าไปหาแต่งงานในที่เช่นนั้นนะ จำให้ดี ลูกหลานอย่าเข้าใจว่า หลงตาน้ำพุตหยาบนะ เรื่องที่เอามากล่าวนี้มันมีมาก่อนแล้วเข้าใจไหม มันหยาบยิ่งกว่า การมาสอนอย่าทำอย่างนั้นเสียอีก อันนี้สอนเพื่อให้ถอนใจให้เล็ก ไม่ได้สอนให้เป็น ฟืนเป็นไฟเผาไหม้กันนะ ธรรมท่านสอนอย่างนี้ แล้วอย่ามาหาเรื่องใส่ธรรมว่าหยาบ โลอนนะ ตัวผู้ทำนั้นละเป็นพื้นฐานที่จะให้มาสอนธรรมอย่างนี้ นั้นแหละหยาบโลอนที่สุด ให้แก่ตัวนั้นนะ ท่านสอนก็สอนไปที่ตรงนั้น สอนไปเพื่อแก้เพื่อถอดเพื่อถอน ให้ ระมัดระวังกัน

นี่เราพูดถึงเรื่องการปฏิบัติตัว ไปโรงรำโรงเรียนก็อย่าเลยเถิดเลยแดน ให้รู้จัก เวลาเวลา ให้รู้จักหน้าที่การงาน มาในบ้านในเรือนก็อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว รับใช้พ่อแม่ ท่านจะใช้การใช้งานอะไรก็ให้ทำให้ท่าน ถึงเวลาไปโรงรำโรงเรียน ท่านรู้เองแหละพ่อแม่ของลูกนะ ถึงไม่ไปท่านก็ไล่ไปเมื่อถึงเวลา นั้นเห็นไหม เราเสียเองเป็นคนชี้เกียจชี้คร้านไม่อยากไปโรงรำโรงเรียน ถึงพ่อแม่ได้ดู มันเป็นตัวของเราเสียเองนะ พ่อแม่ท่านรู้จักหน้าที่การงาน เมื่อไปถึงบ้านถึงเรือนแล้วให้ปฏิบัติหน้าที่การงาน ช่วย พ่อช่วยแม่หน้าที่ของเรา กำลังของเราควรจะช่วยอะไรท่านได้ให้ช่วยสิ่งนั้น ๆ

การจับการจ่ายอย่าฟังเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว ไม่ดี ผิด เสียหมด พ่อแม่เป็นผู้รับรองเป็นตายอยู่กับชีวิตของเราแต่ละคน ๆ ที่มาศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่เอาชีวิตเป็นตายฝากมอบไว้เลย อะไรดอยากขาดแคลน พ่อแม่จะเป็นผู้ชวนชวย ลูกเป็นแต่เพียงเอามาใช้มากินมาอะไรเท่านั้นละนะ พ่อแม่ละผู้จะตาย ถ้าหากว่าเป็นผู้มีฐานะไม่ยากจนก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ใ้ผู้ที่ยากจนนั้นชิมันจะตาย ยากจนแล้วยังมีลูกหลายคนอีกด้วย คนนี้ไปแบบนี้ ๆ มีแต่จะมาชนเอาดับเอาปอดของพ่อของแม่โดยถ่ายเดียว นี้เราต้องระวังนะ ให้รู้จักดับพ่อดับแม่นะ อย่าคอยแต่กินดับท่านไม่มีวันโตเลยนะ พออยู่ในท้องก็กินดับแม่ โตขึ้นมากินดับพ่อดับแม่ อยู่ในท้องก็กินดับแม่ด้วยดับพ่อด้วยเหมือนกัน มันเกี่ยวโยงถึงกัน การวิ่งเต้นชวนชวยหามา ครั้นตกอออกมาแล้วก็ควรจะรู้หน้าที่การทำงาน เช่น อย่งไปโรงเรียนก็ให้รู้หน้าที่การงานอย่าไปเถลไถล มันเสียคนนะ เาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ให้ลูกหลานพากันจำเอาไว้

ยังงใจขอให้มีศาสนาประจำตัว ๆ จะเหมาะสม จะมองดูพอเลือกได้นะ เลือกคนดีคนชั่วได้ ถ้าไม่มีศาสนาเข้าไปแทรกเลย มักจะมีตั้งแต่คนชั่วทั้งเปิดเผยทั้งลับ ๆ มีอยู่ในนั้น เพราะจิตใจมันกระด้าง มันไม่สนใจในธรรม หิริโอตตปปะ ความสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรมไม่มี ความละอายก็ไม่มี ไปเลอะ ๆ เทอะ ๆ นี้คนที่ไม่มีธรรม ถ้ามีธรรมมีหิริโอตตปปะ มีสูงมีต่ำมีนอกมีในเป็นธรรมดา ควรเคารพยำเกรงขนาดไหน วางตัวให้เหมาะสม ๆ ธรรมท่านสอนให้เป็นอย่างนั้น เราต้องปฏิบัติอย่างนั้นนะ เาละพอ uto ไปนี้จะให้พร

สรุปทองคำ ดอลลาร์และกฐิน วันที่ ๘ กันยายน ๔๕ ทองคำเมื่อวานได้ ๒ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๓๕ ดอลลาร์ กฐินทองคำไม่มี กฐินเงินสดได้ ๑๑ กองรวมเป็น ๑๑ กอง รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่เข้าคลังหลวงและยังไม่เข้าเป็นจำนวนทองคำ ๕๒๖๓ กิโลกรัม กฐินทองคำ ๔๔,๐๐๐ กองนั้น กฐินทองคำได้ ๖๐๕ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒ กิโล ๒๐ บาท ๑ สลึง กฐินเงินสด เพื่อทองคำนั้นได้ ๒,๕๒๖ กอง เท่ากับเงินสด ๔,๐๔๑,๖๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๓,๑๓๑ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๐,๘๖๙ กอง ในจำนวนกฐิน ๔๔,๐๐๐ กองนั้นเวลานี้ยังขาดอยู่อีก ๘๐,๘๖๙ กอง ให้ต่างคนต่างชวนชวยตามนี้นะ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com